

Udbrud, hvor der var en nervøs Stemning og Panikstemning i hele vor Befolkning, kom en Dag et Medlem af det konservative Folkeparti og sagde: Der er ingen Valuta til Dækning. Og da han havde sagt dette, kaldte man sammen alle dem, som maatte vide Besked om dette, og da disse alle sammen havde talt, udsendte den overordentlige Kommission den Meddelelse, som jeg har oplæst, og som ogsaa staar for det omtalte konservative Medlems Regning. Derefter blev der ikke talt mere, hverken af det omtalte konservative Medlem eller af nogen anden, om denne Sag før en Gang nede i Folketinget og nu i Landstinget, da det konservative Folkeparti ønskede at have en Lejlighed til at henvise til et Tilfælde, hvor de havde udmærket sig. Dette forekommer det mig nødvendigt „evident“ at „konstatere“, for at det skal være „in confesso“, at det konservative Parti i ingen Henseender har bidraget til at tilvejebringe bedre Forhold paa dette Omraade ved en nyttig Anvisning.

Godskesen: Det forekommer mig, at den højtærede Minister med Hensyn til Høstudbyttet ikke blot har fremhævet, at dette blev formindsket ved Naturbegivenheder, men ogsaa, at Fagmænds Vurdering af Chancerne er undergaaet en Forandring. Det skal jeg i og for sig ikke have noget at sige til, det ligger jo i den menneskelige Natur, at Mennesker ikke kan overskue alting fuldkomment. Men under alle Omstændigheder er det en Erfaringssætning, som enhver Jurist vil bekræfte, at naar man skal lovgive paa et helt nyt Omraade, er man ikke i Stand til i alle Enkeltheder at overse, hvorledes den paa-gældende nye Lov vil virke. Man maa gøre Loven saa god, som man kan, og saa indskrænke sig til Villighed til at rette de Mangler, som maatte vise sig. Det er saaledes, vi har stillet os med Hensyn til Huslejeloven, og jeg skulde tro, at om vi ikke har kunnet overskue, hvorledes den Lov, der blev givet den 9. Juni 1916, i alle Enkeltheder vilde komme til at virke, saa har sandelig heller ingen andre Partier kunnet overskue det og heller ikke den højtærede Minister. Jeg tror, at vi maa være enige om at slaa os til Ro med, at naar Mangler viser sig, og man saa er villig til at afhjælpe dem paa bedste Maade, saa har man gjort alt, hvad der kan ventes og forlanges af en Politiker og Lovgiver.

Indenrigsministeren (Rode): Jeg vil kun overfor det ærede Medlem sige, at de Udtalelser, han fremkom med, kan jeg ganske slutte mig til, og følgelig kan jeg nu slutte med det samme, som jeg begyndte med, nemlig at udtrykke min store Glæde over den Udvikling, den lykkelige Udvikling, der paa dette Omraade har fundet Sted indenfor det konservative Folkeparti, en Udtalelse, som til min Forbavselse er blevet opfattet som et saadant Angreb, at hele denne Diskussion derefter har maattet finde Sted.

Vejstrup: Efter de sidst fremkomne Bemærkninger vil det maaske være noget malplaceret at fremsætte en kort Bemærkning. Men jeg vil dog alligevel have Lov til at sige, at det ærede 1ste Medlem for 2den Kreds (Piper) sluttede sine Bemærkninger med at sige, at han slog en Kendsgerning fast. Det er altid rart, synes jeg, naar der finder en eller anden Diskussion Sted, at man saa kan slutte den med at slaa denne eller hin Kendsgerning fast, og det er ogsaa det, jeg tilsigter med disse faa Bemærkninger, jeg vil fremføre.

Det, som gav Anledning til denne Diskussion, var jo dette, at den højtærede Minister vilde paastaa, at det konservative Folkeparti igen kom bagefter. Nu er det vel ikke nogen stor Anklage at fremsætte mod det konservative Folkeparti, at det kommer bagefter, saa vist som Konservatismen jo altid bestaar i dette, at holde paa det bestaaende, og det har vist sig at være Tilfældet i ret udstrakt Grad, kan man sige, med Hensyn til det konservative Folkeparti herhjemme. Men jeg blev noget forbavset, efterhaanden som Diskussionen skred frem, thi saa syntes det mig, at man i Stedet drejede om i en anden Gade, idet man nemlig gav sig til at tale om de uheldige Dispositioner, Ministeren havde truffet, i Stedet for at tale om, hvorvidt man overhovedet var kommet for sent eller ej. Det var altsaa de uheldige Dispositioner, man kom ind paa at tale om. Men derimod synes jeg, man fik Indtryk af, at man i Virkeligheden fra konservativ Side var fuldt forstaaet med, at de regulerende Foranstaltninger, som er gennemførte, i Virkeligheden har været nødvendige. Og det forekommer mig at være en meget god Ting, at man er naaet til det Resultat indenfor det konservative Folkeparti, thi jeg tror, at man oprindeligt var stærkt imod alt, hvad der hed regulerende Foranstaltninger; man sagde, at